

Yoel Kitabı ve Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Kırk

Jeff Pippenger
2026-02-03

Kırk Sayısı

Petrus, sembolik olarak, üçüncü saatte Sezariye Filipi'deydi; Sezariye Maritima'ya ve dokuzuncu saate doğru yol alıyordu. Matta ile Markos'a göre, altı gün sonra Petrus, Yakup ve Yuhanna Başkalaşım Dağı'ndaydılar. Luka ise Panium ile Dağ arasını sekiz gün olarak bildirir. Sezariye Filipi'deki cehennem kapılarından, çarmıhın ölümüne; yol üzerinde Başkalaşım Dağı'nda bir durak ile. Panium'dan Pazar yasasına üç adım. Başta Sezariye, ortada Dağ, sonda yine Sezariye. Başta cehennem, sonda ölüm; ortada ise Tanrı'nın görkemi. Cehennem kapılarıyla temsil edilen bir alfa isyanı ve Tanrı'nın Oğlu'nun ölümüyle temsil edilen bir omega isyanı.

Sezariye Filipi temeldir; çünkü Mesih, kilisesini üzerine inşa edeceği kayayı orada işaret etti. Başkalaşım Dağı ikinci adımdır; burada mabet tamamlanır ve tepe taşı yerine konur. Ardından da çarmıhtaki yargının üçüncü adımını geldi.

Ve onlara dedi: Doğrusu size derim ki, burada bulunanlardan bazıları, Tanrı'nın Egemenliğinin güçle geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklardır. Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı ve onları yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı; onların önünde başkalaştı. Giysileri pırıl pırıl, kar gibi bembeyaz oldu; öyle ki, yeryüzünde hiçbir çamaşırıcı onları böyle ağartamaz. Onlara İlyas ile Musa göründü; İsa ile konuşuyorlardı.

Petrus İsa'ya şöyle karşılık verdi: Rabbi, burada olmamız iyidir; üç çardak yapalım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için.

Çünkü ne söyleyeceğini bilmiyordu; çünkü çok korkmuşlardı. Ve onları gölgeleyen bir bulut belirdi; buluttan, "Bu benim sevgili Oğlumdur; onu dinleyin" diyen bir ses geldi. Ve ansızın, etraflarına bakındıklarında, yanlarında yalnız İsa'dan başka kimseyi görmediler. Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilene dek gördüklerini hiç kimseye söylememelerini onlara buyurdu. Onlar da bu sözü kendi aralarında saklı tuttular ve ölümden dirilmenin ne demek olduğunu birbirlerine sorup durdular. Markos 9:1-10.

Dağda Petrus, Musa, Mesih ve İlyas için bir çardak kurmayı teklif eder.

Musa ölümden geçti, fakat Mikail indi ve bedeni çürümeyi görmeden önce ona yaşam verdi. Şeytan, kendisine ait olduğunu ileri sürerek bedeni elinde tutmaya çalıştı; fakat Mikail Musa'yı diriltti ve onu göğe götürdü. Şeytan, avının kendisinden alınmasına izin vermekle O'nu adaletsiz olmakla suçlayarak Tanrı'ya karşı şiddetle saldırdı; ama Mesih, Tanrı'nın kulunun onun ayartmasıyla düşmüş olmasına rağmen, düşmanını azarlamadı. Alçakgönüllülükle onu Babası'na havale ederek, 'Rab seni azarlasın' dedi.

İsa, öğrencilerine, yanında duranlardan bazılarının Tanrı'nın Egemenliği'nin kudretle gelişini görmedikçe ölümü tatmayacaklarını söylemişti. Başkalaşımında bu vaat yerine getirildi. Orada İsa'nın çehresi değişti ve güneş gibi parladı. Giysileri bembeyaz ve parlıyordu. İsa'nın ikinci gelişinde ölümden diriltilecek olanları temsil etmek üzere Musa oradaydı. Ve ölümü görmeden göğe alınmış olan İlyas, Mesih'in ikinci gelişinde ölümsüzlüğe dönüştürülecek ve ölümü görmeden göğe alınacak olanları temsil ediyordu. Öğrenciler, İsa'nın yüce görkemini ve onları gölgeleyen bulutu hayret ve korku içinde gördüler; ve "Bu Benim sevgili Oğlumdur; O'nu dinleyin" diyen, korku uyandıran yücelik içindeki Tanrı'nın sesini işittiler. Erken Yazılar, 164.

Başkalaşım Dağı üç çadırı işaret eder. Kadim İsrail'in başlangıcındaki Musa'nın çadırı, Mesih'in beden alışıyla temsil edilen çadır ve İlyas tarafından temsil edilen, yüz kırk dört bin olan çadır. Yüz kırk dört bin, Mesih'in İkinci Gelişini görünceye dek ölümü tatmayacak olanlardır. Başkalaşım Dağı, yüz kırk dört binin üzerine mührün vurulduğu anı işaret etmektedir.

Yüz kırk dört binin çadırı, antitipik Çardaklar Bayramı'nda kurulur. Dağ, ölümü tatmayacak olanları belirler ve dağda Tanrı'nın yüceliğini gördüklerinde bunun antitipik Çardaklar Bayramı olduğunu beyan eden üç şahit ortaya koyar.

Onlar, İlyas'ın çadırı olarak yükseltirler. Bu çadır, Musa ile İlyas'ın her ikisinin de diriltildiği 2023 yılında kurulmaya başlamıştır. Önce temel atıldı; atılabilecek tek temel odur; o temel de, köşe taşı ve temel taşı olan Mesih'tir. Ardından baştaşı konur; bu, Başkalaşım Dağı'nda temsil edildiği üzere, yüz kırk dört binin mühürlenmesini temsil eder. Başkalaşım Dağı'nda Petrus, Yakup ve Yuhanna, gerçekten ölümü tatmayanları temsil eder. Petrus daha sonra, kâhinler krallığının, Rab'bin iyi olduğunu tatmış olanlardan ve ruhsal bir ev olanlardan ibaret olduğunu kaleme aldı. Onlar yaşamı tattılar; bu nedenle ölümü tatmazlar.

Eğer Rab'bin lütufkâr olduğunu tatmışsanız, O'na, insanlarca reddedilmiş olmakla birlikte Tanrı tarafından seçilmiş ve kıymetli olan diri taş yaklaşarak, siz de, diri taşlar olarak, ruhsal bir ev, kutsal bir kâhinlik olarak, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya makbul ruhsal kurbanlar sunmak için bina ediliyorsunuz. Bu nedenle Kutsal Yazı'da da şöyle denilmiştir: İşte, Siyon'a seçilmiş, kıymetli bir baş köşe taşı koyuyorum; ona iman eden mahcup olmayacaktır. 1. Petrus 2:3-6.

"Confounded" olarak çevrilen sözcük "utanmak" anlamına gelir. Artakalan topluluk Petrus tarafından temsil edilir ve onların sevinci, son yağmur mesajını reddedenlerle tezat oluşturur. Yüz kırk dört binin anahtarlarından biri (zira Petrus'a krallığın "anahtarları" verilmişti) Siyon'da konulan "başköşe taşı"dır. O taş doğruların gözünde harikadır ve Efrayim'in sarhoşlarına bir tökezleme taşıdır.

Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu. Bu Rab'bin işidir; gözümüzde harikadır. Mezmurlar 118:22, 23.

İsa, üzüm bağı meselinin sonuç kısmında bu ayetlere dair yorumda bulundu.

İsa onlara şöyle dedi: "Kutsal Yazılar'da hiç okumadınız mı: Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu; bu Rab'bin işidir ve gözümüzde harikadır? Bunun için size diyorum ki, Tanrı'nın

Egemenliği sizden alınacak ve meyvelerini veren bir ulusa verilecektir. Bu taşın üzerine düşen herkes kırılacak; ama o kimin üzerine düşerse, onu un ufak edecektir.” Başkâhinler ve Ferisiler O'nun benzetmelerini işitince, O'nun kendilerinden söz ettiğini anladılar. Onu yakalamak istedilerse de kalabalıktan korktular; çünkü halk Onu bir peygamber sayıyordu. Matta 21:42-46.

Her kim temel bildiriği kabul ederse, kırılacaktır; zira Kaya Mesih'tir ve Müjde'nin işi insanı toza kadar alçaltmaktır.

İmanla aklanma nedir? Bu, Tanrı'nın, insanın görkemini toza indirmesi ve insanın kendi kudretiyle kendisi için yapamayacağı şeyi onun için yapmasıdır. İnsanlar kendi hiçliklerini gördüklerinde, Mesih'in doğruluğuyla giyinmeye hazırlanırlar. Bütün gün boyunca Tanrı'yı övüp yüceltmeye başladıklarında, bakmakla aynı surete dönüştürülürler. Yeniden doğuş nedir? Bu, insana kendi gerçek tabiatının ne olduğunu, yani kendisinin kendi başına hiçbir değeri olmadığını açığa çıkarmaktır. Manuscript Releases, cilt 20, 117.

Temel taşını reddeden herkes yıkıma uğrar; nitekim İsa'nın bağ benzetmesini tatbik edişinin yerine gelmesinde görüldüğü gibi, kadim İsrail'de de böyle olmuştur. Yahudiler Mesih'i reddettiler; Musa'yı da reddettiler; çünkü Musa'ya iman etmiş olsalardı, Mesih'e de iman ederlerdi. Tanrı'nın Yasasını reddettiler; insanların buyruklarını öğreti diye öğrettiler. Mesih, Musa ve Yasa'nın hepsi temellere ilişkin sembollerdir; atılabilecek tek temel Mesih'tir; fakat temel olarak Mesih pek çok sembolle temsil edilir. Musa da Yasa da bu gerçeği örnekler. Mesih tek temeldir; ancak bu, O'nun peygamberlik Sözünde zikredilen diğer temellerin yalnızca O'nun karakterinin bazı yönlerinin sembollerinden ibaret olduğu anlamına gelir.

Çünkü atılmış olan temel dışında başka bir temeli hiç kimse atamaz; bu temel ise İsa Mesih'tir. 1. Korintliler 3:11.

İsa Sözdür ve bu itibarla, Sözü'nün içindeki kaideler bizzat Kendisini temsil eder. Bu yüzden Sister White, On Emir'in Mesih'in karakterinin aslına uygun bir sureti olduğunu kayda geçirir. O İlk ve Son'dur; bu tarzda temsil edildiğinde, Mesih'in daima bir şeyin sonunu, o şeyin başlangıcıyla birlikte gözler önüne serdiğini gösterir. Söz olarak O aynı zamanda “Hakikat”tir ve hakikat peygamberî bir çerçevedir. Sözü'nü mühürleyip mühürlerini açtığında Yahuda oymağından Aslan'dır. O aynı zamanda taç taşına dönüşen köşe taşıdır. Köşe taşı, O'nun temel oluşunun yahut İbranice “hakikat” kelimesinin ilk harfinin basit bir tasviridir. Taç taşı tapınaktaki taçlandırıcı iştir ve hakikatin çerçevesiyle hizalandığında taç taşı, köşe taşından yirmi iki kat daha güçlüdür. Rabbin iyi olduğunu tatmış olanların gözünde hayranlık uyandıran şey, hakikat çerçevesinin köşe ve taç taşıyla uyum içindeki ilkelerinin, Petrus'a verilmiş peygamberî anahtarlardan birini nasıl belirlediğidir.

Alfa ilk harftir, birdir; Omega ise son harftir, yirmi ikidir. Miller'in mücevherleri güneş gibi parlar; fakat toz fırçasını elinde tutan adam mücevherleri bir araya getirdiğinde, onlar on kat daha parlaktı. Peygamberî bir çizginin sonunun, başlangıcıyla aynı olmakla birlikte ondan daha güçlü olduğunun idraki “harikulade”dir. Bu, Mesih'in karakterinin bir unsurudur; yüz kırk dört bini bağlamak için Petrus'a verilen anahtarlardan biridir.

Petrus'un "manevî evi", William Miller'in rüyasındaki sandıktır ve aynı zamanda Malaki'nin ondalıklar ve sunular ambarıdır. Göğün pencereleri açıldığında, bir zümre odadan dışarı atılır, diğer zümre ise sandığın içine atılır ve Tanrı'nın muzaffer kilisesinin beyaz keten üniformaları onlara verilir.

Yahuda halkı Tanrı'nın yasasına itaat etmeyi resmen ve alenen taahhüt etmişti. Ne var ki, Ezra ile Nehemya'nın etkisi bir süre için çekilince, pek çok kişi Rab'den uzaklaştı. Nehemya Pers'e dönmüştü. Onun Yeruşalim'den yokluğu sırasında, ulusu yozlaştırmakla tehdit eden kötülükler sinsice sızdı. Putperestler yalnızca şehirde yer edinmekle kalmadılar, varlıklarıyla mabedin bizzat avlularını bile kirlettiler. Evlilikler yoluyla, Başkâhin Elyaşiv ile İsrail'in azılı düşmanı Ammonlu Tovya arasında bir dostluk kurulmuştu. Bu kutsal olmayan ittifakın bir sonucu olarak, Elyaşiv, Tovya'nın, o zamana dek halkın ondalıkları ve sunuları için ambar olarak kullanılan, mabede bitişik bir odayı kullanmasına izin vermişti.

Ammonluların ve Moavlıların İsrail'e karşı sergiledikleri zalimlik ve hainlik nedeniyle Tanrı, Musa aracılığıyla onların ebediyen O'nun halkının topluluğundan uzak tutulmalarını bildirmişti. Bkz. Tesniye 23:3-6. Bu söze meydan okuyarak, başkâhin Tanrı'nın evinin odasında depolanmış sunuları dışarı attı; böylece men edilmiş bir kavmin bu temsilcisine yer açtı. Tanrı'ya, Tanrı'nın ve O'nun gerçeğinin düşmanı olan bu kişiye böyle bir ayrıcalık tanımaktan daha büyük bir saygısızlık gösterilemezdi.

Persya'dan döndüğünde Nehemya, küstahça bir kutsala saygısızlık yapıldığını öğrendi ve izinsiz gireni kovmak için derhal önlemler aldı. "Bu beni çok üzdü," diyor; "bu yüzden Tobya'nın odadaki bütün ev eşyalarını dışarı attım. Sonra buyurdum ve odaları arındırdılar; oraya da Tanrı'nın Tapınağı'na ait kapları, tahıl sunusunu ve günnüğü yeniden getirdim."

Tapınak yalnızca kutsallığı çiğnenmekle kalmamış, sunular da kötüye kullanılmıştı. Bu durum, halkın cömert bağışlarda bulunma isteğini kırmıştı. Gayret ve hararetlerini yitirmişlerdi ve ondalıklarını ödemeye isteksiz hâle gelmişlerdi. Rab'bin evinin hazine odaları yetersiz biçimde doldurulmuştu; tapınak hizmetinde görevli ezgicilerin ve diğerlerinin birçoğu, yeterli destek görmediklerinden, Tanrı'nın işini bırakıp başka yerde çalışmaya gitmişlerdi.

"Nehemya bu suistimalleri düzeltmek için işe koyuldu. Rab'bin evinin hizmetinden ayrılmış olanları bir araya topladı ve 'onları yerlerine koydu.' Bu, halka güven verdi ve bütün Yahuda 'tahılın, yeni şarabın ve yağın ondalığını' getirdi. 'Sadık sayılan' adamlar 'hazine odaları üzerinde görevli haznedarlar' olarak atandılar, 've görevleri kardeşlerine dağıtmaktı.'" Peygamberler ve Krallar, 669, 670.

Nehemya "Tovya'yı kovduğunda", Mesih'in aynı tapınaktan para bozanları kovmasına önceden işaret ediyordu. Söz konusu olan yalnızca tapınak değildi; tapınakta ondalıkların saklandığı odanın bizzat kendisiydi. Filadelfyalı Elyakim, Laodikyalı Şebna'nın yerine geçtiğinde, Şebna uzak bir tarlaya atılan hazinedardı.

Orduların Rabbi Rab Tanrı şöyle diyor: Git, şu hazinedarın, evin başında olan Şebna'nın yanına ve söyle: 'Burada neyin var? Burada kimin var ki, kendin için burada bir mezar oymuşsun, yüksekte kendine mezar oyan kişi gibi, kendisi için kayada bir mesken yontan

gibi?’ İşte Rab seni kuvvetli bir esaretle alıp götürecek ve mutlaka seni sıkıca sarıp sarmalayacak. Seni şüphesiz şiddetle yuvarlayıp top gibi geniş bir ülkeye fırlatacak; orada öleceksin ve orada görkemlinin savaş arabaları efendinin evinin utancı olacak. Ve ben seni mevkiinden uzaklaştıracağım, makamından da o seni aşağı indirecek.

Ve o gün, kulum Hilkiya oğlu Elyakim’i çağıracağım. Onu senin kaftanıyla giydireceğim, kuşağınla onu güçlendireceğim ve senin idareni onun eline tevdi edeceğim; Yeruşalim’in sakinlerine ve Yahuda evine bir baba olacak. Davut’un evinin anahtarını onun omzuna koyacağım; o açacak ve hiç kimse kapatmayacak; o kapatacak ve hiç kimse açmayacak.

Onu emin bir yerde çivi gibi çakacağım; ve o, babasının evi için görkemli bir taht olacak. Ve onlar, babasının evinin bütün görkemini—zürriyetini ve torunlarını, az hacimli bütün kapları, kâselerden bütün testilere kadar—onun üzerine asacaklar. O gün, diyor Orduların Rab’bi, emin yerde çakılı olan çivi sökülecek, kesilecek ve düşecek; ve üzerindeki yük kesilip atılacak; çünkü Rab bunu söylemiştir. Yeşaya 22:15-22.

Aklısız Laodikyalı Şebna’nın dışarı atıldığı gün, muzaffer Kilise’nin idaresi Elyakim’e verilir. Mesih, yüz kırk dört binin tapınağını kıymetli mücevherleri örtmüş olan çöplerden arındırdığımda, Şebna ile temsil edilenleri “örteceğini” bildirir. Göklerin pencereleri açılmadan önce mücevherler çöple örtülmüştü; ve çöp dışarı atıldığında, o çöp de bu kez utançla örtülür. William Miller’in rüyası, yüz kırk dört binin mühürlenmesini işaret eder.

Mücevher kutusu, Malaki’nin ambarı, Petrus’un ruhsal evi ve Petrus’un kurmak istediği İlyas’ın çardağıdır. Toz fırçası olan adam, mücevherleri kutuya attığında yüz kırk dört binin mühürlenişini tasvir eder. Malaki, Tanrı’nın halkının gerçekten O’na döndüğünü kanıtlayan sınamayı saptar.

O vakit RAB’den korkanlar sık sık birbirleriyle konuştular; RAB kulak verdi ve işitti. RAB’den korkanlar ve O’nun adını düşünenler için O’nun huzurunda bir hatırlama kitabı yazıldı. Orduların RAB’bi şöyle diyor: O gün, mücevherlerimi topladığımda, onlar benim olacaklar; ve onları, kendisine hizmet eden kendi oğlunu esirgeyen bir adam gibi esirgeyeceğim. O zaman geri dönecek ve doğru ile kötü arasını, Tanrı’ya hizmet eden ile O’na hizmet etmeyen arasını ayırt edeceksiniz. Malaki 3:16-18.

Bu pasajda “dönüş” kilit bir kelimedir; çünkü Tanrı halkını Kendisine dönmeye çağırır; ayrıca onlara, ondalıkları ve sunuları geri getirerek Kendisi’ni sınamaları için meydan okur; doğruların “geri döneceği” bir zaman da vardır ve böyle yapmakla “ayırt edecekler” bilge ile akılsızı. Rab’den korkan ve O’nun adı üzerinde tefekkür edenler, yüz kırk dört binin alameti olacak olanlardır.

Rab korkusu ilk sınamadır; dolayısıyla on altıncı ayette “o zaman Rab’den korkanlar” denildiğinde, bu, peygamberî anlatıya geriye doğru işaret etmektedir.

Sözleriniz bana karşı sert oldu, diyor RAB. Yine de siz, “Sana karşı bu kadar ne konuştuk ki?” diyorsunuz. “Tanrı’ya hizmet etmek beyhudedir; O’nun buyruğunu tuttuğumuzun ve Orduların RAB’binin önünde yas içinde yürüdüğümüzün bize ne kârı var? Ve şimdi kibirlileri bahtiyar sayıyoruz; evet, kötülük işleyenler yükseltiliyor; hatta Tanrı’yı sınananlar bile kurtuluyor.” Malaki 3:13-15.

Malaki şöyle der: “Ve şimdi kibirlileri mutlu sayıyoruz.” Efrayim’in sarhoşları “gurur tacı” olarak adlandırılır; Musa ile İlyas’ın (onlara eziyet eden iki peygamberin) öldüğünü sandıklarında sevinirler. Öyle sevindiler ki birbirlerine armağanlar gönderdiler.

Ve onların cesetleri, ruhsal anlamda Sodom ve Mısır diye adlandırılan, Rabbimizin de çarmlıha gerildiği o büyük kentin sokağında yatacak. Halklardan, kabilelerden, dillerden ve uluslardan olanlar onların cesetlerini üç buçuk gün boyunca görecektir ve cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. Yeryüzünde yaşayanlar onlar yüzünden sevinecek, bayram edecek ve birbirlerine armağanlar gönderecekler; çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara eziyet etmişti. Vahiy 11:8-10.

Kibirliler 18 Temmuz 2020'den itibaren 2023'e kadar mutludur. 18 Temmuz 2020'de mesaj "Rab" aleyhine "sert" idi. 18 Temmuz 2020'de Tanrı'ya ve O'nun Kelâmına karşı ne denli korkunç sözler sarf ettiğimizi fark etmedik. Hayal kırıklığına uğrayarak, "Tanrı'ya hizmet etmek beyhudedir; O'nun buyruğunu tutmuş olmamızdan ve Orduların Rabbi'nin huzurunda mahzun yürümüş olmamızdan ne kâr?" şeklindeki ağıtla temsil edilen bekleme zamanına girdik. Bu, Yeremya'nın ilk hayal kırıklığını tasvir ederken dile getirdiği ağıtla paraleldir.

Alaycıların meclisinde oturmam, ne de sevindim; Senin elin yüzünden yalnız oturdum; çünkü içimi hiddetle doldurdun. Neden acım dâimîdir, yaram neden sağalmaz, şifa kabul etmez? Sen bana büsbütün bir yalancı gibi ve kuruyan sular gibi mi olacaksın? Yeremya 15:17, 18.

18 Temmuz 2020 kehanetiyle birlikte sözlerimiz ağırdı ve o vakit ne denli vahim biçimde isyan etmiş olduğumuzu bilmiyorduk. Hayal kırıklığı sırasında gecikme zamanı başlamıştı; bir zümre yas tutarken, öteki zümre seviniyordu. Bu bağlamda Malaki şöyle der:

O zaman Rab'den korkanlar sık sık birbirleriyle konuştular; Rab kulak verdi ve işitti; ve Rab'den korkanlar ve O'nun adını düşünenler için, O'nun huzurunda bir anı kitabı yazıldı. “Onlar benim olacaklar,” diyor Orduların Rabbi, “mücevherlerimi bir araya getireceğim o günde; ve ben onları, kendisine hizmet eden öz oğlunu nasıl esirgiyorsa bir adam, öyle esirgeyeceğim.”

O vakit döneceksiniz ve doğru ile kötüyü, Tanrı'ya hizmet eden ile O'na hizmet etmeyeni ayırt edeceksiniz. Malaki 3:16-18.

2024'te, Rab korkusu olarak temsil edilen temel imtihan geldi. Bu imtihanda iki sınıf tezahür etti; bu iki sınıfı oluşturan grup, üç buçuk gün boyunca düzenli Zoom toplantılarında sık sık birbirleriyle konuşuyordu. Rab onların müzakerelerini dinledi. Rab'den korkan sınıf O'nun adını tefekkür etti; Palmoni, Yahuda oymağından Aslan, Alfa ve Omega, Hakikat, Kelâm, Harika Dilbilgini, başköşe ve kilit taşı, Kuzu, Semavî Başkâhin, Mâbed, Kaya. O kitaba yazılanlar, yücelik krallığının sancağını temsil eden tacın üzerindeki mücevherler olacaktır. O, o mücevherleri oluşturduğunda, o vakit onlar geri döner ve doğru ile kötüyü ayırt ederler. O, mücevherleri mücevher kutusuna attığında, o vakit kimin akılsız, kimin hikmetli olduğu ayırt edilir.

Malaki şöyle kaydeder:

Bana dönün, ben de size döneceğim,

Fakat siz, “Hangi hususta geri döneceğiz?” dediniz.

Bütün ondalıkları ambara getirin ki evimde yiyecek bulunsun; şimdi beni bununla sınavın, diyor Orduların RAB’bi: size göklerin pencerelerini açıp üzerinize öyle bir bereket dökmecek miyim ki, onu alacak kadar yer kalmasın.

Ambar sandıktır ve ondalıklar akıllı bakirelerdir. Ambar, Tanrı’nın Sözü’nün hakikatin yeni bir çerçevesine yerleştirilmiş hâlidir. O sandığa atılan mücevherler, Gece Yarısı Çağrısı’nın mesajıyla bağlantılı hakikatlerdir. Nehemya’nın arındırmasında belirtildiği üzere, ondalıklar mabet içinde belirli bir odada muhafaza edilirdi. Sandık ve ambar, ya da Petrus’un ruhsal evi, Tanrı’nın mabedini temsil eder; mücevherler ise Yüceler Yücesi’nin gizli yerinde İlâhiyetle birleşen insan mabetlerini temsil eder. İnsan haberciler İlâhî mesajdan ayrılamaz. Mücevherler hem Tanrı’nın habercileridir hem de ilan ettikleri mesajın kendisidir. İlham çoğu kez mesajla habercisini birlikte tanımlar.

Tanrı, eski İsrail’i çağırdığı gibi, bu çağda da kilisesini yeryüzünde bir ışık olarak durması için çağırmıştır. Hakikatin kudretli baltasıyla, birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarıyla, onları kiliselerden ve dünyadan ayırarak kendisine kutsal bir yakınlığa getirmiştir. Onları yasa’nın emanetçileri yapmış ve bu zaman için peygamberliğin büyük gerçeklerini onlara emanet etmiştir. Eski İsrail’e emanet edilen kutsal sözler gibi, bunlar da dünyaya duyurulması gereken kutsal bir emanettir. Vahiy 14’ün üç meleği, Tanrı’nın mesajlarının ışığını kabul eden ve uyarıyı yeryüzünün dört bir yanına duyurmak üzere O’nun temsilcileri olarak yola çıkan halkı temsil eder. Mesih, takipçilerine şöyle der: “Siz dünyanın ışığı’sınız.” İsa’yı kabul eden her cana, Golgota’daki çarmıh şöyle seslenir: “Canın değerine bakın: ‘Bütün dünyaya gidin ve Müjde’yi her yaratılmışı vaaz edin.’” Hiçbir şeyin bu işi engellemesine izin verilmemelidir. Bu, zaman için en önemli iştir; etkisi sonsuzluk kadar kapsamlı olmalıdır. İsa’nın, insanların canları için onların kurtuluşu uğruna yaptığı kurbanda ortaya koyduğu sevgi, O’nun tüm takipçilerini harekete geçirecektir. Tanıklıklar, cilt 5, 455.

Bir sonraki makalede bu kavramları bir araya getirmeye başlayacağız.

Hayatımın son elli yılı boyunca, tecrübe edinmek için kıymetli fırsatlarım oldu. Birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajları hususunda tecrübe edindim. Melekler, göğün ortasında uçarken tasvir edilir; dünyaya bir uyarı mesajı ilan eder ve bu dünyanın tarihinin son günlerinde yaşayan insanları doğrudan ilgilendirir. Hiç kimse bu meleklerin sesini işitmez; çünkü onlar, göksel âlemle uyum içinde çalışan Tanrı halkını temsil eden bir semboldür. Tanrı’nın Ruhunu tarafından aydınlatılmış ve hakikat aracılığıyla kutsallaştırılmış erkekler ve kadınlar, üç mesajı sıralarına göre ilan ederler.

Bu ciddi ve kutsal hizmette bir rol üstlendim. Hristiyanlık tecrübemin neredeyse tamamı bununla iç içe örülmüştür. Bugün yaşayan ve benimkine benzer bir tecrübeye sahip olanlar vardır. Bu zaman için açılmakta olan hakikati kavradılar; Büyük Önder, Rab’bin ordusunun Başkumandanı ile adımlarını bir tuttular.

Mesajların ilânında, peygamberlik sözlerinin her ayrıntısı yerine gelmiştir. Bu mesajları ilân etmede bir pay alma ayrıcalığına erişenler, kendileri için en yüksek değeri taşıyan bir tecrübe edinmişlerdir; ve şimdi, bu son günlerin tehlikeleri içindeyken, her yandan “İşte Mesih”, “İşte gerçek” diyen seslerin işitildiği bir zamanda, birçoğunun amacı, bizi kiliselerden ve dünyadan çıkarıp dünyada ayrı bir halk olarak durmaya götüren imanımızın temelini sarsmak iken, Yuhanna gibi tanıklığımız şöyle dile getirilecektir:

Başlangıçtan beri var olan, işittiğimiz, gözlerimizle gördüğümüz, temaşa ettiğimiz ve ellerimizle dokunduğumuz, hayat Sözü'ne dair olan şey; ... gördüğümüz ve işittiğimiz şeyi size beyan ediyoruz ki siz de bizimle paydaşlık edesiniz.

Gördüklerime, işittiklerime ve ellerimle dokunduğum Yaşam Sözü'yle ilgili şeylere tanıklık ediyorum. Ve bu tanıklığın Baba'dan ve Oğul'dan olduğunu biliyorum. Gördük ve tanıklık ediyoruz ki, Kutsal Ruh'un kudreti, hakikatin beyanına eşlik ederken kalemle ve sesle uyarıda bulunmuş ve mesajları sıraları uyarınca tebliğ etmiştir. Bu işi inkâr etmek, Kutsal Ruh'u inkâr etmek olur ve bizi, aldatıcı ruhlara kulak vererek imandan ayrılanların zümresine dahil eder.

Düşman, bizi ebedî gerçeğin yüce zeminine yerleştirmiş ve hizmeti tesis ederek ona karakter kazandırmış olan, geçmişteki mesajlarda ifade edilen imanımızın sütunlarına imanlıların duyduğu güveni kökünden söküp atmak için her şeyi seferber edecektir. İsrail'in Tanrısı Rab Tanrı, halkına önderlik etmiş ve onlara göksel kökenli gerçeği açmıştır. Sesi işitilmiştir ve hâlâ işitilmektedir: “Kuvvetten kuvvete, lütuftan lütufa, görkemden görkeme ilerleyin.” Hizmet güçlenmekte ve genişlemektedir; çünkü İsrail'in Tanrısı Rab Tanrı, halkının savunmasıdır.

Gerçeği nazari olarak, sanki parmak uçlarıyla tutan; onun ilkelerini ruhun iç mabedine taşımamış, bilakis hayati gerçeği dış avluda bırakmış olanlar, bu halkın, kendilerini bugün oldukları hâle getiren ve kendilerini dünyada gayretli, kararlı misyoner işçiler olarak kılan geçmiş tarihinde kutsal hiçbir şey görmeyeceklerdir.

Bu zamana ait hakikat kıymetlidir, fakat kaya olan Mesih İsa'nın üzerine düşerek yürekleri kırılmamış olanlar, hakikatin ne olduğunu görüp anlayamayacaklardır. Kendi düşüncelerine hoş geleni kabul edecek ve atılmış olandan başka bir temel atmaya başlayacaklardır. Kendi boş gururlarını okşayıp kendilerine yüksek değer biçerek, imanımızın sütunlarını yerinden söküp yerlerine kendi tasarladıkları sütunları ikame etmeye muktedir olduklarını düşüneceklerdir.

Bu, zaman var oldukça böyle olmaya devam edecektir. Kutsal Kitap'ı yakından ve titizlikle incelemiş herkes, bu dünyanın tarihinin kapanış sahnelerinde yaşayanların son derece ciddi konumunu görecek ve idrak edecektir; bu kişiler kendi yetersizliklerini ve güçsüzlüklerini hissedecek ve yalnızca bir dindarlık biçimiyle yetinmeyip, Tanrı ile hayati bir bağ kurmayı başlıca işleri kılacaklardır. Mesih, görkem umudu olarak, içlerinde teşekkül edinceye dek dinlenmeye cesaret etmeyeceklerdir. Benlik ölecek; kibir ruhtan kovulacak ve onlar Mesih'in uysallığı ve yumuşak huyluluğuna sahip olacaklardır. Notebook Leaflets, 60, 61.